

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
 Negyedévre . . . . . 1 - 50 -
 Egy órára . . . . . — 50 -

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kazinczy-utca 20. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Czéh S. özv. könyvnyomda-intézete.
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

A DIÁKOKHOZ.

Diákok, akik jöttök messze földről
 Kanállal enni a sok tudományt,
 Hozván a drága borsot, mit apátok
 Miattatok iskola-falra hányt, —
 Tanuljatok bibliát, chemiát és
 Psychológiát s még száz más iát,
 Ezenfelül véssétek szívetekbe,
 Mit mond egy tapasztalt öreg Diák.

Szeressétek nagyon a krumpliczukrot,
 Ez legyen a ti fő erényetek.
 Eszmék, mik kormányozzák a világot,
 Ettől fogamzanak meg bennetek.
 Mert krumpliczukron kezdve, nemsokára
 Szabadsághösként bátor ajkatok
 Garibaldit*) éltet s vesztek belőle
 Két krajczárokért egy kis adagot!

Szót kell fogadni a mamának otthon,
 S iskolában a tanár-bácsinak.
 Fügét mutatni csak zsebben szabad s ki
 Ez ellen vét, az itt vagy ott kikap.
 Hanem viszont azt elmondhatja aztán
 Vigasz gyanánt a megpaskolt diák,
 Raemlékezvén a módra: hogy akkor
 Fenekestől felfordult a világ.

*) Garibaldi csukor, a zsenge nemzedék kedvencz nyalánksága.

Pálczát viselni ilyen úrfiaknak
 Csak otthon és csakis akkor szabad,
 Mikor mama, papa, vagy más akárki
 Megrakja véle az urfiakat,
 Mert a gyerek úgy néz ki ilyenekkel,
 Mint az oroszlanbörbe bujt zseni,
 Ki azt hitte, hogy a bőr kedviért őt
 Oroszlánnak fogják tekinteni.

Kerülni kell a vészes cigarettát,
 Árpaczukor — szátokban szebben áll,
 És ami fő, ifjui gyomrotokban
 Különösebb bajokat nem csinál,
 Ne vágyjatok nagy handabanda hanggal
 Csinálni oh kicsinyek, nagy hatást,
 Lássátok, a kismacska mily serényen
 Tanulja kezdetben a — nyávogást!

Sok jót tudnék még én nektek ajánlani,
 De hát ahhoz kicsiny a papiros.
 Különben is benn van a Flóra-könyvben
 Hogy mi szabad tinetek s mi tilos:
 Csak azt az egyet kérem tőletek még,
 Hogy ne tekintsetek tréfának ezt,
 Sem érte meg ne haragudjatok, mert
 „Ridendo verum dicere, — util' est.“

Garabonciás Diák.

SZERELEM A SUROLT PADLÓÉRT.

— Egy színész naplójából. —

Még akkor nagyon fiatal voltam. Nem azt akarom ezzel mondani, hogy most valami vén papushős vagyok, akinek még melegedni se szabad a más tűzhelyénél, hanem mégsem tekintem a világot azon a rózsaszínű üvegen át, amit ugy is hívnak, hogy könnyelműség, megszoktam a csöndes, nyugodalmas életet és boldog vagyok, ha oldalbordám diszkacsintásai mellé olykor-olykor jut egy pohár jóféle somlai vagy magyarádi is.

Ott ütöttük fel sátorfánkat Monoron, a nagyvendéglő udvarán. A hosszú deszkaalkotmány éjjel-nappal kongott az ürességtől és áldottuk azt a csillagot, amelynek a ragyogása mellett az az estéli jövedelem felrugott hat, azaz hat osztrák forintra. Ezt aztán tessék tizenhat tag között felosztani olyformán, hogy jusson ebédre is, vacsorára is, meg a kovártélyos asszonynak is, ide nem számítva a mosónét is, akinek mindennap mosnia kellett, lévén egyiküknek se több inge — két darabnál.

Jómagam a csilizi ut végén laktam egy kis kunyhóban az intrikussal. Kétségbeejtő szűk, alacsony volt a szoba, aminő kopárak a falak, olyan tele az ágy és ha nem létezett volna az az egy körülmény, hogy a ház mögött elterülő kert retkei, kalarábéi és répái kellemes tápot nyújtottak elkinzott testünknek, lelkünknek, bizony — hát bizony akkor is csak ott kellett volna maradnom, mert egy forint és ötven krajczárért nem igen lehet palotákat bérelni.

A Peleskei nótáriust adtuk. Én játszottam Baczur Gazsit. Dieséretes elkeseredettséggel futtam a „Hej de vig volt hajdanában“ nótát és szerényen meghajoltam a tapsszellőre, amit egy az első sorban ülő jó magyar pofájú öreg ur indítványozott és a közönség lelkesülten el is fogadott. Az öregnek különös pechje volt rám, mert valahányszor jelenésem volt, az öreg mindig jobban belefészkelte magát a nadrágszíjába és hizni látszott minden szavamon. Meg is jutalmazott érte.

Előadás után megvárt míg az öltözőből kijöttem, a rám eső negyven krajczár proporeziót zsebre vágtam, aztán megérintette vállamat.

— Ősémuram — ugymond — nem volna olyan szives és befáradna hozzám egy kis vacsorára. Szivesen látom.

Nem lettem volna derék ember, ha ezt a meghívást visszautasítom, és meg is vacsoráltam úgy, hogy eddig soha. Szóval jól éreztem magamat.

Vacsoraközben aztán az öreg felemlítette, hogy ő Boroszlói Bálint Péter, ispán Sáprról, van neki hűséges élete párja, kedves leánya, husz libája, harmincz kacsája, kilenczven tyukja, nyolez disznaja, hat lova, tiz ökre, négy csikaja, husz hold földje, két kutyája és hogy egy csöppet se bánná, ha egyszer meglátogatnám őt otthon, az övéi körében.

Színész társaim megsejtve a baleket (akkor még nem járta ez a műszó) odagyülekeztek az asztal köré és elmondták a Zrinyi esküjét, hogy vagy élve vagy halva, de elmennek Sáprra. Oket ugyan az ördög se hitta.

Egy hét telt el. Kétségbeesett pofával állit be hozzám a direktor, hogy elfogyott a pénze; ha enni akarok, vegyem a nyakamba a vidéket és csináljak

bérletet. Mint a társulat legkékesebben zengedező tagja, mindig én csináltam a bérletet.

Elindultam hát két kollégám társaságában. A nap forrón sütött le a felhőtlen égről, a leomló izadtság és eseppek egészen bemoeskolták a tiszta galériát, de azért haladtunk is délutáni két óráig, s bejártuk Nojakegyházát, Gombát, Péterit, Veesést, Gyömöröt és Mendét.

Bérletet ugyan nem sokat csináltunk, de a felkeresett uraságok valamennyiében volt annyi emberiség, hogy a szegény elfáradt színész uraságok részére egy-két forintocskát juttattak. Délután 2 órakor épen tizenyolez forint képezte jogos elvitázhatatlan birtokunkat.

Már most mit csináljunk ezzel a rengeteg sok pénzzel? Még álmodni se mertünk arról, hogy ez a nap Dáriussá tesz bennünket. De hát nem azért vagyunk mi színészek, hogy ne tudjuk a pénzt elkölteni.

Egy negyed óra mulva már a kilencz pengő forintot megfogadott kocsin ültünk és vágtattunk Táp felé Boroszlói Bálint Péter uramhoz.

A két kuvasz nem valami lekötelező szívésséggel fogadott bennünket, annál jobban esett a Péter bácsi szívélyes ölelése, ki az eresz alól szemlélte a rózsaszín takaró mögött eltűnő napot, mikor a koesi zörgését meghallotta.

— Na, csakhogy szerenesésen megérkeztek. Hozta Isten. Jöjjenek, hadd mutatom be a familiámnak. Feleségem Boroszlói Bálint Péterné, született Csolnaki Csolnak Borbála: leányom Boroszlói Bálint Juliska: Sganarelle ur szerelmes, Varga ur gazember (intrikus), Sipkay ur csavargó (kórista). Ez volt a hivatalos bemutatató.

— No anyjuk, most gyorsan a vacsorát! Hadd vesszen a tyuk, folyjon a bor, éljen a társaság! — kiáltá az öreg és lett nagy riadalom a tyukok, kakasok közt.

Kollégáim az öreggel bementek a vendégszobába, én pedig — már ez a természetemben rejlett — a szoknya körül forgolódtam.

Mert ne tessék ám azt hinni, hogy Juliska olyan közönséges falusi liba volt. De nem ám. Pesten volt a nevelő-intézetben és volt benne legalább is annyi regényesség, mint három kisvárosi leányban. Ugy viszatromfolt az én kérdésemre, hogy szédültem belé.

Pattogott a tűz, forrt a víz, esengett a mozsár, zörgött a nyújtódeszka, a Bodri nagyokat vonított, ha a sürgölődő gazdasszony a lábára tapodott; de azért kilencz órakor ott párolgott az asztalon a pompás vacsora.

Asztalhoz ültünk. Én szemközt kerültem Juliskával. A lábam alá pokróczot, a székre kendőt tettek, nehogy valamiben kár essék, aztán hozzáfogtunk a vacsorához és én mindjárt az első falatot leejtettem a tiszta abroszra.

Juliska szemrehányó pillantást vetett reám és mintha valami szelid káromkodás morzsolódott volna szét gyöngysorhoz hasonló fogai között.

Pompás volt a turósrétes is, a csibepörkölt is, a bor rettenesen csuszott és tizenegy óra felé már olyan ragyogó kedélyhangulatba jöttem, hogy

magam is féltem a skandalumtól. Nem bírtam elviselni a sok bort.

Juliska gyakran pillantgatott át, majd egy tekintetet vetett az anyjára, azután az apjára, azután az asztal alá nézett, azután odajött hozzám és a fülembe sugta:

— Kedves Sganarelle ur, menjünk ki sétálni.

Szinte vártam ezt. Tudtam, hogy meg fogom hódítani és teljes készséggel engedtem hívó szavának.

A kiesike karomba ölté az övét, aztán kimentünk a gyönyörű holdvilágos éjbe.

Ha poéta volnék, nagyon szépen leírnám ezt az estét, de bizony így képtelen vagyok rá. Elég az hozzá, hogy a esillagok nagyon szépen ragyogtak, de kihallatszott a poharak csengése és nagyon szerettem volna bemenni.

— Ne menjen, oh ne menjen! — esdekelt Juliska és nyakam körül fonta karjait.

Nem mentem. Hanem nagyon megsajnáltam őt. Oh én jó fiu voltam. Szerettem volna meghódítani az egész világot, de a legyőzöttektől soha se követeltem igaztalan sereget.

Ujra megkísértém kiszabadulni.

— Ne menjen be. Maradjon itt. Nézze, mily szép az est!

— De Juliska, mit gondol? Talán csak nem szerelmes belém?

— De igen, szeretem, csak ne menjen be.

— Eljönne hozzám feleségül?

— El.

— Megszöknék velem?

— Meg, csak ne menjen be.

Kétségbe voltam esve. Odabenn vígan csengtek a poharak, én ittkinn dideregtem és már csaknem önkénytelenül követtem Juliskát, aki egyenesen a lugas felé vonzolt. oda, ahova emberi szem ilyenkor nem hatolhat.

— Jézus Mária, mit akar ez az asszony? — gondoltam magamban és leülve a sötét lugas padjára, fejemet Juliska vállaira hajtám és — tessék elhiüni, csupa jó akaratból — elaludtam.

A nap mindig magasan állott, mikor felébredtem. Ma se tett kivételt. Ott ébredtem fel, ahol elaludtam, csak hogy a puha vállak helyett a pad kemény karfája volt a párnám.

Nem nagy dologba került a mult éj eseményeit felidézni emlékemben és öltözékemet egy kissé rendbe hozva, a házba mentem.

Juliska épen a reggeli készítésével foglalkozott.

Odalopózkodtam mögéje és egy esókot nyomtam vállaira.

— De uram — kiáltá Juliska — micsoda szemtelenség ez?

Hátratántorodtam.

— Ugyan kérem nem volna szives másként kvalifikálni e tettemet, melyre tegnapi magaviselete különben is teljesen feljogosított.

— Magaviselete? Hát hogy viseltem én magamat?

— Ejnye? Hát nem huzott-e ki erővel a szobából? Nem ígért szerelmet, házasságot? Nem akart-e megszökni velem? Nem esókolta-e meg? Aztán nem erőszakkal tartott odakünn és nem akart beereszteni a szobába? . . .

— Nem bizony, mert maga olyan részeg volt, mint a disznó, én pedig tegnap suroltam, csak nem engedhettem, hogy a padlót — — — — —

— Hej, azóta nagyon megöregedtem.

Sganarelle.

Hirdetmény.

Adatik tudtára mindenkinek, hogy közeledvén az ősz, a sár ellen való rönkszabályokat meg kell tartani, tehát nem szabad:

1) Egymást sárral dobálni, sárba rántani, vagy gázolni, sárranyat gyűjteni.

2) A por ellen pedig, hogy valami tevődjék, tehát tilos más hátát kiporolni, a halottaknak elporladni, akármit is porrá zuzni, a gyógyszerészeknek porokat árulni.

3. A verekedések megakadályozása végett parancsoltatik, hogy nem szabad botot hordani, kezét a zsebből kivenni, egymáshoz szólani, egymásra nézni, gondolni.

4. Hogy pedig a rönd mindenütt meglegyék, tilos a Röndőrök felé menni, nehogy belekepezáskodjanak a jó lelkekbe, ha pedig rönndetlenség leledzenék valahol, tilos Muki bácsit hini, mert bé kell végződni mindennek.

5. Hogy a mértékletesség mindenütt alkalmazásba jöjjön s így számos bajnak, betegségnek eleje vevődjék, a mértékhitelítő hivatal a méltóságos Pechmeister és a nagyságos Hübelibaliczay ténstur kezelése alá bízatik.

Ezöket mög kölletik tartani, mer a Rönd a fő, mer ennékü a fene is mögöhetné a velágot.

Röndörző Muki
az rönnd emböre.

A jeggyürü.

Soká udvaroltam néki,
Végre jeggyürüjét kértem,
Ha ugy szeret, ahogy mondja.
Ennyit csak megtehet értom.

Id' adta, s én a gyürüvel
Rohantam a zálogházba,
A jegyet meg visszaküldtem . . .
Hogyha szeret majd kiváltja.

Sziriusz.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hű nászok

tanálkozása a sor eránt.

Ádány. Elattam mögdöglött bornyím husát a vendéglősnek, nászom.

Miháj. Elatta-e? Hászén nem csinyáhat vele semmit, mer a zurak még finyasabbak, mint a szögény embör!

Ádány. Mán hogy beszilhet ollanokat kend? Hát nem hallotta ikább, hogy a zuraság is a bárámbann a múltkor püff-dögöt kért vacsorára?!

Arszlánbörben.

Biri nagysám. Alfréd ur, szereti ön „Galotti Emiliát?”

Alfréd ur. Oh nagysád, esküszöm, hogy nem is ismerem, én csak nagysádat szeretem!

Tekintetes **Szipoly Benifác** végrehajtó ur

dalaiból.

„Télen nyáron pusztán a nép lakása,
A kenyeret is csak vasárnap látja.“

* * *

„Trombita nem szól, dob perreg,
Inául előre a sereg,
És a nyomukba a szegény
Kisica böggő ajakkal mén.“

* * *

„Szabadá péntek, szabadá szombat,
Szabadá árverezni,
Szabadá nekem döcszó mellett
Pénzmagot szerezni.
Ejhaj, nem bánom,
Nekem is volt kabátom,
Ejhaj, Bodri kutya,
Lerángatta a nyáron!“

* * *

„Volt neki, volt neki, volt neki, volt;
Háza földje pénze,
Jó teli erszénye,
Volt neki, volt.“

Van neki, van neki, van neki, van;
Adócsédulája,
Tengeradóssága,
Van neki, van.“

* * *

„Ezt a kerek erdőt járom én,
Eladatom még a nyáron én.
Ez a kerek erdő-éladó,
Dobos! mit ad érte a zsidó?“

GRI — BUGRI.

Ugri. Nos, mit szól a „H.“ ujra a mértékekhez?

Bugri. Mértéktelenkedik.

*

Ugri. Ugy látszik, hogy a kapitány meg Beliczay most látják be, hogy milyen tús k és dolgot feszegetnek!

G i m p e l f e t t e r

Herdek pujk pölim!

Már nem szolda egy esztendeje se nem, csak ita sog jó fris ankezapftes pier asz Anton fetternél. De mosdan gellsz nekem mekind mondani, hoty herdek pujk pölim a hasatba anak agi tonálta ki motyor nelf és gölldeménj és ujság a feno ráx ki, akifel én úty mekjártam magamagát.

Elmentem asz Anton fetterhez és otan mon-

tam, hoszon nekem pier és „Korombonczias Diák“-ot agit fokom én ütni asz enyim öklöttel és fokom kiferni fejpüll kutjo repellis hangot. Otan én olfastam mi esászárung elen ety gölldeménj, akipe van olyan disznóságos sértés, hoty enkemed elfudoda a mérek és öndutadlan állapotban mekitam hét bohár sör és mintik csak giapáldam aztat, hoty feno ráx ki, herdek pujk pölim aztat az ujságot!

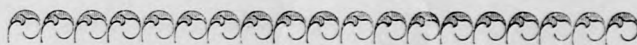
És én montam: Anton, maka hozza nekem ezikánj! Fogok én muladni ezüffiliszáltan. És tyütte ezikánj és én parancsoldam „Gott erhalte“ agit énekeltem úty, hoty kalapot levettem, de herdek pujk pölim, akor tyütte ety esabat jókász és énekelde Gott erhalte notára! „Hetes, nóczas, gilenczes, diszes.“ Ekor már én foldam még tühösep és elrakatta a méreg úty, hoty előzőr fölthosz esaptam az enyim ezüinter, aszudán gétszer bofoztam fel makamakamat és gértesztem, hoty no, rebell gutyák, ezüffiliszálatlan tisztók, volt esz talán gefés nekteg?! Mi, gelsz még tolán valami? Ere tyütte ety rebell és asztat monta, hoty ikenis és üdötte asz én ezüinteremet bele a fejetbe és akor mintenki tyütte és doboltág enyim fejedén a ezüinterben.

Én elájuldam makamat és csak diszenkét bohár fris ankezapftes pier hoszta helyre engemnek tyomrát, akor vitték enketem hasza és én foktam ety bot és

mikor látam, hoty senki se ninesen szobában, akor giáldotam mint oroszlan és tikris, hoty tyere mosdan kutyo motyor és vakdaltam natyot a difánra, amire tyütte be asz én feleséged és asz is megferde engemet.

Neki is herdek pujk pölim! Hanem posszudból vetem ety Garambonczias Diákot tisztenkéd krajezárérd és eltéptem tarapokra ötet.

Feno ráx ki!

Garabonczias látcsöve

a távolban.

Élelmes igazgatónk, Jakab, jelenleg Tatán aratja babérait, a tóvárosi színházban, melyen (mint minden színlap híven bizonyozza) „a nézőtér is födelezve van.“ Ezzel esábitják Tatán a közönséget színházba.

Hogy milyen élelmes ami direktorunk,

mutatja a tatatóvárosi stílusban szerkesztett színlap, melynek idézzük egy-egy szöszzerinti részét:

„Planquette világhírűvé vált (!) nagy hatású, regényes, látványos operetteje új díszletekkel és jelmezkiállítással, bengáli brilliant (!) tűzvilágítással és szellemtűzgyújtókkal (!!!). A népszínház legkedveltebb és folytonos repertoír operetteje.“ (Rip-Rip.)

Erre aztán akad egy kis közönség. És ez így megy folyton. Például a Lili ajánlásába felemlítették, hogy világhírűvé vált bohózat a Lili-keringővel, énekelve Lili által, trombita-dallal, előadva valóságos trombitán a színpadon Lili által stb. Az operettek „magán és kettős dalokkal s karénekekkel“ mennek Tatán, másutt bizonyosan mindez hiányzik belőlük.

*

A társulat októbertől kezdve mint halljuk, megszaporodik tagokban, így szendének Arday Ida, drámai szerepekre Temesváryné, tenoristának Mezey Miksa szerződött. Szept. 20-tól kezdve Pápán játszanak egész késő októberig, hogy addig jó étvágya jöjjön nagyérdemű közönségünknek Tália művészi produkezióira. — Maholnap már majd csak a tatali és szentmártoni színtársulatok fognak szíveségből rendezni nálunk néhány előadást. Csak attól félünk, hogy Győr számára Jakab sem tud eléggé hatásos színlapot szerkeszteni, mert itt olyan intelligens a közönség, hogy még a görögöt is megunták már. Ide Mikey kellene színigazgatónak, aki előadatná „Garabonczias Diák győri utazását hét képben“ mint a múlt évben s repertoírját berendezné ilyen darabokból:

1. „Spanga Pál felmagasztaltása, vagy a garasos kötél.“
2. „Krisztus urunk saruja nádorvárosban a Hechtl-kávéházban.“
3. „A esudaceesemő, vagy a győrszigeti borbély szerelme“
4. „A titkos sirhant, vagyis a pék szolgálója és a péklegény mint szeretők.“

*

Különböztetést hisszük, hogy mindez nem szükséges, elég jó firma az, ha odairjuk a színlapra, hogy: „a győri színpártoló-egylet támogatása mellett.“

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigaival.

Scholomon a Grajsz.

Nos, Siga? Hát meg volt a phárbaj az Eselberg Somával?

Kükürütz Siga. Nem, beláttam, hogy ő egy snassz frater. Khépzeld, mi khimegyünk, hogy egy goljót váltsonk, és énrajtham van egy feun oj szövetroha, ami khóstálta 40 fl. Rajtha phedig van egy nyári anezug, ami lehetne 12 fl. Csaknem

vagyok én baland, hogy reszkirozzak 40 frtos roha egy 12 frtos ellen, hátha átlövik? Meghiósolt a phárbaj!

Veöreöshaydmássy Max ór

arisztokratikus mandásai.

**Moltságba tizkor megyek,
Akkor már spórolok jegyet.**

**Megnézem, hodj khi van jelen,
Ki méltó táncolni velem.**

**S khivel csak egy túrt járok én,
Az mind szerelmes lesz belém.**

**Mert edj thalizmán van nekem,
Annak mindezt khöszönhetem.**

**Todnillik a báli napon
Tiszta krágli van nyakamon.**

**S mikor megindól künn a táncz,
Rogyog a thalmi óraláncz.**

**Rogyog hozzá a két szemem
S Eroberungot tesz nekem.**

**S mégis, ógy lathom, engemet
A Garabonczos kinevet.**

Boldog élet.

**Ó fenn lakik a harmadikban,
Az első emeletében én lakom:
Van módóm az epekedésben,
Szemközt vele van az én ablakom.**

**Csak onnan társaloghat vélem,
Az én kis drága barna szeretóm,
Mert a középső emeletben
Tanyát ütött kedves — hitelezóm.**

Sziriusz.

Tudomány.

Tanár. Tehát beszéljünk a villamosságról. Milyen sarkok vonják egymást kölcsönösen?

Diák. (Sugás után.) Az ellenkező sarkok.

Tanár. Például?

Diák. (Saját logikája nyomán.) Például a Schilling-kávéház, meg az Odor mészárszéke.

*

Tanár. Lássuk a geografiát. Mit tud a délkörökről? Mely városokban van egyidőben dél?

Tanuló. Ahol egyidőben harangoznak tizenkettőt.

*

Tanár. Tudna-e példát mondani arra, hol nincs egyidőben dél?

Tanuló. Igenis. Például Újvárosban $\frac{1}{4}$ órával előbb van dél, mint Győr-Belvárosban.

SZERKESZTŐI LEVELEZÉS.

Sganarelle. Kitünő. Felavattuk állandó hadseregünk tisztjei közé. — **Sziriusz Pozsony.** Szövetséget kötünk, mint jó szomszédok; a küldött két kis versikéért köszönet és baráti jobb! A hó derekán várjuk. — **B. B. Csorna.** Gondoskodunk, hogy utolsó legyen ez a panasz. — **Parola.** Szervusz. Csak-hogy mégis ideért. Egy kicsit módosítunk a végén. — **K. V. D. Bpest.** A naptárban helyet szorítottunk a mívnek. Csak legyen jelességekkel teljes! Üdv. — **R. J. Bpest.** Menyemnek szólok, napamasszony is értsen belőle. **G. Gy.** stb. stb. Köszönet, köszönet. **Cs. J. Bpest.** Kalendáriumban a helye, veszélyesen szorul. Siessen! Méry is schnadabüpfelzhet! — **Pitypoty.** Pá! — **Kerek Asztal.** Meleg üdv a távolból!! — **Szél Kakas, Kolozsvár.** Klasszikus gondolat, eredetiség és a kidolgozás jelessége kettős erővel ajánlották be hozzáink. Üdv és repetálás!

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szavay Gyula.

Felhívás.

Győr város ipariskolai bizottságának f. hó 8-án hozott határozata szerint az

ipariskola f. évi október hó 1-én

megnyitattai fog.

Minthogy az 1884-ik évi 17. tezikben foglalt új ipartörvény 82. §-a szerint a tanonc mindaddig, míg tanideje az iparosnál tart, köteles ipariskolába járni s ugyanannak 157. §-a azon iparost, ki tanonczát az iskoláztatástól elvonja, 20 frttól 200 frtig terjedő pénzbüntetéssel rendeli büntettetni; felhivatnak a tanoncztartó iparosmesterek, hogy úgy tanonczaik, mint saját érdekükben f. hó 14-én, 21-én és 28-án mindenkor d. e. 10-től 12 óráig vagy délután 2-től 5 óráig a reáliskolai épület harmadik osztályában tanonczakkal együtt ezeknek beiratása végett megjelenjenek, magukkal vivén a tanonczokra vonatkozó okmányokat, különösen iskolai bizonyítványokat.

Győrött, 1884. szeptember 11.

Zechmeister K.,
ipartanodai biz. elnök.

Molnár József,
ipariskolai igazgató.

AZ „ELSŐ KÖTET”

SZÁVAY GYULA KÖLTÉMÉNYEI

megjelent második kiadásban.

Ára 1 frt. Diszkötésben 1 frt 60 kr.

Kapható szerzőnél (Kazinczy-utca 20. szám) s a könyvkereskedésekben.

Üzletmegnyitási hirdetés.

Alulírott hódolatteljes tisztelettel hozom a n. é. közönség tudomására, miszerint a „régi pipához” címzett Weisz-féle sörödét átvettem s azt folyó hó 11-én megnyitottam.

Minden tekintetben törekedni fogok, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeinek a lehető legjobban megfelelhessenek.

A hazai ipart szem előtt tartva, a budapesti kőbányai első magyar részvény sörfőzde kitünő minőségű

udvari sörét

naponta reggeltől kezdve friss csapolásból, ugyszinte a legjobb fajta asztali és tábla-borokat bocsájtom a m. t. közönség rendelkezésére.

Főtörekvésem leendő, hogy konyhám a lehető legjobban ismertessék el és hogy nemcsak a legjobb ízű villás-reggelik, de a nap bármely szakában izletes ételek vendéglőmben feltalálhatók legyenek.

Midőn fenti hirdetésemmel kapcsolatban ezen a n. é. közönség igen lekötelező pártfogásáért legalázatosabban esedezem, azon remény táplál, hogy azt kiérdemelnem — és miután a legelőkelőbb vendéglőkben szereztem tapasztalásaimat — megtartanom is sikerülend.

Győrött, 1884. szept. 10. Tisztelettel
Murlasits Pál,
vendéglős.

Schannen Alajos

fűszer-, csemege- és gyarmatáru-kereskedő,
Győrött, felső Duna-utca 9. sz.

Ajánlja a n. é. közönségnek nagy raktárát mindennemű kül- és belföldi ásványvizekből úgy mind: giesshübl, karlsbádi, selti, emsi, marienbádi, haller-jod, gleichenbergi, rohitschi, Mohai Ágnes-forrás, Luhi Margit-forrás, parádi, budai keserűvíz stb. úgy mind legjobbminőségű kufsteini cement legjutányosabb áron.

Mély tisztelettel
Schannen Alajos.

NELL ÉS MIKULITS

tudatják a mélyen tisztelt közönséggel, miszerint

sz.~Marxi sörök mellé

a
budapesti kőbányai

első magyar részvény-sörfőzde

sörraktárát megszerezték.

Fentnevezett sörfőzde gyártmányai hordók- és palackokban kaphatók.

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószer-gyár, harang- és ércöntöde

BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár különleges készítményei:

Jecskendőgépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott felszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági célokra, minden célnak megfelelő szivattyúk, vállalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gypajmosodák, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknél és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

Munka alatt van s október elsején megjelenik :

„Garabonczias Diák Naptára“

az 1885-ik évre.

Száz képpel, ötszörannyi élezzel s jóízű dolgoknak egész özönével.

Szerkeszti és kiadja :

S Z Á V A Y G Y U L A .

E naptárból mult évben jelent meg az első évfolyam, ezt két kiadásban, 3000 példányban elkapkodták. Ezidén igyekszünk olyan mennyiségben nyomtatni, hogy jusson is, maradjon is.

Nagyobb alakban, dúsabb tartalommal, finom papiron kiállítva igyekszik az idei kiadás nagyságban és értékben egyformán előbbvaló lenni a tavalyival. A szerkesztésre nagy gondot fordítunk, az előbbi évben észlelt hiányokat mind kipótoljuk, a naptári rész teljessé lesz s a rendelkezésünk alá eső nagyobb téren kerekebben megalkothatjuk azt, mit ez évre kieszeltünk.

Diszes kiállítására, képek beszerzésére nagy áldozatokat hozunk, bizván közönségünk mindenkor tapasztalt pártolásában.

Hirdetők figyelmébe!

E naptár, mely már első megjelenésekor oly szerencsés fogadtatásban részesült, ez évben minden valószínűség szerint csak nyerhet elterjedettségben. Minden házban megtalálható lesz. Benne a hirdetéseknek tehát nagyon szerencsés helyök van. Árszabásunk nagyon jutányos:

Egy egész oldal (nagy nyolczad) 10 frt, féloldal 5 frt, negyedoldal 3 frt. Czéghirdetés egész röviden 1 frt. Hirdetéseket szeptember hó derekáig vehetünk föl.

A naptár ára 50 kr.

Gyűjtőknek 10 példány után egyet ajándékozunk.

Hirdetéseket felvesz a „Garabonczias Diák“ szerkesztősége, Győr, Kazinczy-utca 20. sz., vagy Czéh Sándor özvegye könyvnyomdai mű-intézete.

Hirdetés-gyűjtő ügynökök alkalmaztatást nyernek a szerkesztő-kiadóhivatalban.